

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă de modificare și completare a
legii nr.24(r1) din 27.03.2000 privind normele de tehnică
legislativă pentru elaborarea actelor normative**

Analizând propunerea legislativă de modificare și completare a legii nr.24(r1) din 27.03.2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B463 din 02.10.2008,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare completarea art.62 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul introducerii unei dispoziții prin care să se interzică Guvernului ca, prin ordonanțe sau ordonanțe de urgență, să abroge una sau mai multe legi.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1) teza a doua din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Senatul.

2. În ceea ce privește soluția legislativă preconizată prin prezenta propunere legislativă, semnalăm următoarele:

Constituția României a înțeles să folosească noțiunea de **ordonanță** pentru determinarea actului juridic prin care Guvernul își exercită *delegarea legislativă*.

Potrivit Constituției, delegarea legislativă poate fi de ordin legal sau constituțional.

a) Delegarea legislativă legală există atunci când Parlamentul emite o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite **ordonanțe**.

Ordonanțele emise în baza unei legi de abilitare sunt supuse regulilor prevăzute de art.115 alin.(1) - (3) din Constituția României, republicată.

Legea de abilitare trebuie să stabilească, în mod obligatoriu, domeniul în care Guvernul poate interveni cu reglementări juridice primare și data până la care acesta poate emite ordonanțe. În privința domeniului în care Guvernul poate emite ordonanțe, conform art.115 alin.(1) din Constituția României, republicată, singura restricție o reprezintă domeniul legilor organice. *Per à contrario*, Constituția permite Guvernului să reglementeze primar orice domeniu specific legilor ordinare, putând deci să le modifice, să le completeze sau să le abroge.

De altfel, și Curtea Constituțională a statuat, prin Decizia nr.102 din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.287 din 11 decembrie 1995, că delegarea legislativă constituie o procedură excepțională de substituie a Guvernului în prerogativele legislative ale Parlamentului, astfel încât, **prin ordonanțe, Guvernul poate să reglementeze primar, să modifice sau să abroge reglementarea existentă.**

b) Delegarea legislativă de ordin *constituțional* operează în cazul unor situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, care fac imposibilă adoptarea unei legi de abilitare și care reclamă emiterea de către Guvern a unor **ordonanțe de urgență.**

Ordonanțele de urgență emise în situații extraordinare sunt reglementate de dispozițiile art.115 alin.(4) - (6) din Constituție.

Singurele limitări aduse competenței Guvernului de a reglementa primar prin ordonanță de urgență sunt expres și limitativ prevăzute în Constituție în art.115 alin.(4) și (6). Orice alte interdicții în această materie apar a fi neconstituționale.

Față de cele de mai sus, **a interzice Guvernului ca, prin ordonanțe sau prin ordonanțe de urgență, să abroge legi, presupune adăugarea unei noi limite, restrângând astfel competența stabilită acestui organ prin Constituție. Or, o asemenea limitare nu poate fi realizată prin intermediul unei legi ordinare, natură pe care o are prezenta propunere legislativă.**

PREȘEDINTE

dr. Dragoș ILIESCU

București,

Nr. 1245/31.10.2008